

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského, v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDACTED], sudcovi Krajského súdu [REDACTED] na ústnom pojednávaní vykonanom v Bratislave dňa 07. decembra 2005 rozhodol:

t a k t o :

JUDr. [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED], sudca Krajského súdu [REDACTED] trvale bytom [REDACTED]

je vinný,

že v jemu pridelených konkurzných veciach vedených na Krajskom súde [REDACTED] nekonal, hoci konať mal a to v konaní č. k. 3 K 204/00 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 29.09.2000 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 75/01 (úpadca [REDACTED], [REDACTED]) nekonal v čase od októbra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 84/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 102/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od apríla 2003 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 210/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 224/01 (úpadca [REDACTED] v likvidácii) nekonal v čase od júla 2003 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 156/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 165/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 180/01 (úpadca [REDACTED], [REDACTED]) nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 285/00 (úpadca [REDACTED], [REDACTED]) nekonal v čase od 21.12.2000 až do 05.02.2004, v konaní č. k. 3 K 150/00 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 09.08.2001 do 09.02.2004, v konaní č. k. 3 K 12/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 11.06.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 90/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 06.12.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 96/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 26.04.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 264/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 15.03.2003 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 274/01 (úpadca P [REDACTED]) nekonal v čase od 03.12.2001 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 278/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od decembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 294/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od septembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní 3 K 314/01 (úpadca [REDACTED]) nekonal od 21.12.2001, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 13/02 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od júla 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 22/02 (úpadca [REDACTED]) nekonal v čase od 16.04.2002 až do 18.02.2004, v konaní č. k. 3 K 47/02 (úpadca Ing. [REDACTED]) nekonal

v čase od 31.12.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 55/02 (úpadca [redacted]) nevykonal žiadny úkon od júla 2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 71/02 (úpadca [redacted]) nekonal v čase od 18.10.2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 82/02 (úpadca [redacted]) - [redacted] nekonal v čase od novembra 2002 až do 30.04.2004, v konaní č. k. 3 K 88/02 (úpadca [redacted], [redacted]) sudca nevykonal žiadny úkon od 17.12.2002, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu až do 30.04.2004,

čím sa dopustil

disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslodiach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o sudcoch“),

za čo sa mu

podľa § 117 ods. 1 písm. b) Zákona o sudcoch

ukladá

disciplinárne opatrenie „zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov“.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím disciplinárneho súdu 1 Ds 15/04 zo dňa 24.09.2004 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol sudca podľa § 117 ods. 5 písm. b) Zákona o sudcoch uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) a b) v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch, ktorého sa mal sudca dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto prvostupňového rozhodnutia.

Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 24.09.2004 podal odvolanie navrhovateľ aj sudca.

Navrhovateľ v odvolaní poukázal na to, že disciplinárny súd nedostatočne preskúmal pochybenie sudcu a nadväzne na túto skutočnosť uložil sudcovi neprimerané disciplinárne opatrenie. Navyše, že z dôvodov uvádzaných v rozhodnutí vôbec nevyplýva, že by disciplinárny súd akokoľvek prihliadal na neprimerane dlhú dobu nečinnosti sudcu v jednotlivých konaniach vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu. Podľa navrhovateľa z jednotlivých súdnych spisov vyplynulo, že sudca bol napr. nečinný ku dňu 30.04.2004 už od roku 2000, avšak v rámci dokazovania, že disciplinárny senát neskúmal, či sudca v danej veci konal a či ním uvádzané úkony aj vykonal. V odvolaní ďalej zdôraznil, že ak sudca, vedomý si svojej dlhodobej nečinnosti nevyužije procesné a iné prostriedky na zabezpečenie nielen účinnej, ale tiež rýchlej ochrany práv účastníkov súdneho konania, spôsobuje tým stav právnej neistoty účastníkov konania, pričom je nesporné, že prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je základným ľudským právom, resp. jedným z procesných princípov, ktoré majú garantovať ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, a že rozhodovať bez prietahov je aj jednou z povinností sudcu podľa ustanovenia § 5 ods. 2 druhej vety vtedy platného zákona číslo 335/1991 Zb.

Navrhovateľ sa nestotožnil ani s právnym záverom disciplinárneho súdu, že konanie sudcu v súvislosti s ustanovením predbežného správcu nemožno v danom prípade považovať za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona. Mal za to, že uvedené konanie, je svojvoľným rozhodnutím sudcu, pričom v priebehu disciplinárneho konania bolo preukázané, že sudca osobne oslovil osobitného správcu konkurznej podstaty.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací disciplinárny senát odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a rozhodol v zmysle predloženého návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 04.06.2004 a to tak, aby bol sudca uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) a písm. b) v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. f) zákona a aby mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. a) zákona, preloženie na súd nižšieho stupňa.

Sudca v odvolaní uviedol, že pokiaľ ide o skutok pod bodom 2 napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s § 1 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKV“), § 8 ods. 1 ZKV, ktorý upravuje skutočnosť, že správca podstaty sa zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie. Podľa § 9 ods. 1 ZKV, ak to vyžaduje rozsah správy, môže súd ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Zákon o konkurze a vyrovnaní neupravuje spôsob výberu správcu, táto problematika je upravená v § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v platnom znení. Z dikcie textu tohto vykonávacieho predpisu vyplýva, že osoba, ktorá rozhoduje o ustanovení správcu (vzniku funkcie) je zákonný sudca (v danom prípade zákonný sudca, ktorý rozhodoval v konaní sp. zn. 3K 204/00). Preto mal za to, že k ustanoveniu osobitného správcu došlo v súlade so zákonom. V odvolaní ďalej zdôraznil, že z jeho strany nedošlo pri aplikácii zákonného predpisu k svojvôli, nakoľko sa pri svojej rozhodovacej činnosti, ako zákonný sudca, vo veci ustanovenia osobitného správcu, neodchýlil od znenia príslušných ustanovení zákonného predpisu. Zároveň uviedol, že Opatrenie č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.10.2001, na ktoré sa navrhovateľ vo svojom návrhu odvoláva, mu nikdy nebolo doručené, a že s touto skutočnosťou sa disciplinárny súd nevysporiadal.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací disciplinárny súd prvostupňové rozhodnutie zo dňa 24.09.2004, sp. zn. 1 Ds 15/04 zrušil a rozhodol vo veci sám alebo prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade podaných odvolaní, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací disciplinárny senát rozhodnutím 1 Dso 16/04 zo dňa 25. februára 2005, podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch, napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie.

- V odôvodnení uviedol,
- že v danej veci bol sudca disciplinárne stíhaný za disciplinárne previnenie, ktoré bolo podľa návrhu kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) a písm. g) zákona, ako dôsledok:
 - a) svojvoľného rozhodnutia sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok (§ 116 ods. 2 písm. f/),
 - b) zavineného konania sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní (§ 116 ods. 2 písm. g/).

- K bodu a) odvolací disciplinárny senát ďalej uviedol:
- že vlastné rozhodnutie sudcu ktoré malo spočívať v tom, že v konkurznej veci úpadcu [redacted] IČO: [redacted] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 3 K 69/00 ustanovil do konkurzného konania osobitného správcu konkurznej podstaty pre správu majetku úpadcu na základe vlastného výberu, bez toho, aby požiadal o súčinnosť správu súdu (v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.10.2001) postupom, ktorý podľa navrhovateľa mal byť v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 ZKV a v rozpore s ustanovením § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, ako aj v rozpore s postupom upraveným Opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. 10.2001, nie je možné podľa odvolacieho disciplinárneho súdu kvalifikovať ako svojvoľné rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 písm. f) zákona, a to z týchto dôvodov:

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky "Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5 a zákonom".

Citované ustanovenie ústavy je garantom nezávislosti rozhodovania sudcov. Súd je teda pri rozhodovaní viazaný len:

- a) ústavou,
- b) ústavným zákonom,
- c) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a ods. 5,
- d) zákonom.

Kto môže byť ustanovený za správcu konkurznej podstaty upravuje ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. V zmysle uvedeného ustanovenia sa správca podstaty (ďalej len "správca") zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie súd príslušný na konanie (§ 66a ods. 1). Do zoznamu správcov možno zapísať len bezúhonnú fyzickú osobu, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má primeranú odbornú spôsobilosť a so zápisom súhlasí. Za správcu môže súd ustanoviť iba vo veci nepredpojatú fyzickú osobu. Osoby zapísané do zoznamu správcov môžu odmietnuť túto funkciu len v prípadoch, keď sú na to dôležité dôvody, ktoré posúdi súd. Výnimočne môže súd ustanoviť za správcu aj osobu, do zoznamu správcov nezapísanú, ak spĺňa podmienky pre zapísanie do tohto zoznamu.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, výber osoby konkurzného správcu sa uskutočňuje rozhodnutím súdu, a to ustanovením za správcu (§ 167 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 66e ZKV). Kto zo sudcov príslušného súdu vydá rozhodnutie o ustanovení konkurzného správcu stanovuje rozvrh práce toho - ktorého súdu.

V danej veci je nesporné, že konanie vo veci sp. zn. 3 K 69/00 Krajského súdu v Bratislave podľa rozvrhu práce bolo zverené disciplinárne stíhanému sudcovi, ktorý v súlade s ustanovením § 8 ods. 1 ZKV vydal rozhodnutie, ktorým ustanovil Ing. [redacted] zapísaného do zoznamu správcov konkurznej podstaty, do funkcie osobitného správcu. Vydanie rozhodnutia (ktoré je rozhodovacou činnosťou sudcu) o ustanovení do funkcie osobitného správcu preto nemôže byť porušením ustanovení, ktorých naplnenia sa navrhovateľ dovoľáva.

Z gramatického výkladu ustanovenia § 8 ods. 1 ZKV nemožno vyvodit' akékoľvek porušenie povinnosti konajúceho sudcu vyplývajúce z vyššie citovaného ustanovenia, a že v tomto smere je preto záver preskúmaného prvostupňového rozhodnutia mylný.

Nemožno súhlasiť ani so záverom disciplinárneho súdu, že sudca spôsobom výberu osobitného správcu porušil ustanovenie § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní. Podľa § 11 ods. 1 uvedenej vyhlášky predbežného správcu, správcu konkurznej podstaty, vyrovnacieho správcu alebo ich zástupcov sudca vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. a), podľa poradia ich zápisu do zoznamu. Poradie oznámi sudcovi predseda konkurzného a vyrovnacieho súdu. Podľa odseku 3 osobitného správcu alebo jeho zástupcu sudca vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. b), podľa poradia ich zápisu do zoznamu s prihliadnutím na ich odbornosť. Poradie oznámi sudcovi predseda konkurzného a vyrovnacieho súdu.

Ako vyplýva z uvodzovacej vety citovanej vyhlášky ("Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 71 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní ustanovuje:"), vyhláška ako vykonávací predpis bola vydaná na základe ustanovenia § 71 ZKV, podľa ktorého Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vydá všeobecne záväzný právny predpis, v ktorom ustanoví

- a) výšku preddavku na úhradu odmeny predbežného správcu;
- b) výšku preddavku na trovy konania;
- c) podrobnosti o zoznamoch správcov, predbežných správcov, osobitných správcov, vyrovnacích správcov, zástupcov správcu a o ich odmene v konkurznom a vyrovnacom konaní;
- d) pravidiel poskytovania odmeny opatrovníka;
- e) rokovací poriadok pre konkurzné a vyrovnacie konanie.

Z citovaného zmocňovacieho ustanovenia však nevyplýva zmocnenie zákona na vydanie vykonávacieho predpisu, ktoré by umožňovalo vykonávacím predpisom upraviť spôsob výberu správcov, predbežných správcov, osobitných správcov. Ak teda vykonávací predpis v ustanovení § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. upravil spôsob výberu osobitných správcov, v tejto časti je právna úprava vydaná nad rámec zmocnenia, a preto neplatná a ako taká nezaväzovala sudcu povinnosťou riadiť sa jej úpravou. Z toho dôvodu jej nerešpektovanie nemôže zakladať disciplinárne previnenie.

Disciplinárne stíhaný sudca sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia ani z dôvodu, že pri výbere osobitného správcu sa neriadil Opatrením č. 9 Krajského súdu v Bratislave z 15. 10.2001. Uvedené opatrenie bolo totiž vydané za účelom realizácie ustanovenia § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktoré odvolací disciplinárny súd považuje za neplatné.

Z uvedených dôvodov nemožno rozhodnutie o ustanovení osobitného správcu v danej veci považovať za svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku.

V súvislosti so záverom odvolacieho disciplinárneho súdu o neplatnosti ustanovenia § 11 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. sa žiada dodať, že otázku neplatnosti vykonávacieho predpisu posúdil sám disciplinárny súd. Neprihádza totiž do úvahy prerušenie konania podľa

§ 224 ods. 5 Trestného poriadku alebo v § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (viď Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 7/02 zo dňa 4. marca 2002).

K bodu b) odvolací disciplinárny senát ďalej uviedol:

- že zavinené konanie sudcu, ktoré malo mať za následok priet'ahy v súdnom konaní, malo spočívať v nečinnosti vo viacerých konkurzných veciach (26 vecí) v dĺžke od 7 mesiacov po 41 mesiacov.

Ustanovenia § 116 zákona rozlišujú disciplinárne previnenie a závažné disciplinárne previnenie. Za závažné disciplinárne previnenie zákon v ustanovení § 116 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich považuje:

- a) vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato,
- b) konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prit'azujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená,
- c) opakované porušenie povinností pri výkone štátnej správy súdu podľa osobitného predpisu, pokračovanie v porušovaní povinností súdneho funkcionára napriek výzve na jeho odstránenie alebo také porušenie povinností súdneho funkcionára, ktoré vážne ohrozuje dôveryhodnosť a chod súdnictva,
- d) opakované nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v lehote ustanovenej podľa § 33 ods. 1, úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32 alebo opakovaná nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať zdroj svojich majetkových prírastkov, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho platov a iných vyčíslených príjmov,
- e) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v disciplinárnom konaní,
- f) svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok,
- g) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Z citácie je zrejmé, že za závažné disciplinárne previnenie je možné považovať iba zavinené konanie. Zavinenie je vnútorný, psychický stav disciplinárne obvineného sudcu k skutkovým zložkám daného disciplinárneho previnenia. Právna teória, ako aj právo *de lege lata* rozlišuje zavinenie úmyselné a nedbanlivé. Zavinenie úmyselné ako aj nedbanlivé je vybudované na zložke vedomia na zložke vôle. Zložka vedomia zahŕňa vnímanie človeka ako odraz predmetov, javov, ktoré vnímal skôr, alebo ku ktorým dospel vlastným úsudkom na základe znalostí a skúseností. Zložka vôľová zahŕňa predovšetkým chcenie alebo uzrozenie (u úmyselného zavinenia), u vedomej nedbanlivosti zavinenia pri spohľnutí sa bez primeraných dôvodov, že k porušeniu či ohrozeniu záujmov chránených zákonom nedôjde.

Dôsledkom toho je, že forma zavinenia a jej kvalifikovanie ako závažné disciplinárne previnenie vo vzťahu k dôsledkom definovaným v ustanovení § 116 ods. 2 písm. g) zákona „priet'ahy v súdnom konaní“ je vo vzťahu k zavineniu rozhodujúcim kritériom, a to bez zreteľa na to, že gramatický výklad ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g) zákona by mohol zväzdať k záveru, že pre túto kvalifikáciu je rozhodujúci iba následok - priet'ahy a nie forma subjektívnej zodpovednosti (zavinenia úmyselného - nedbanlivého). Takýto výklad by pri disciplinárnom previnení znamenal negáciu rozlišovania zavinenia úmyselného a nedbanlivého (bol by jediným prípadom takéhoto výkladu zákona v celom právnom

poriadku). Všeobecné ponímanie naplnenia predpokladov subjektívnej stránky (zavinenia), bez ohľadu na jeho formu, by totiž znamenalo rovnaký postih chceného protiprávneho konania ako aj nedbanlivého protiprávneho konania.

V danej veci pri posudzovaní zavinenia disciplinárne stíhaný sudca nepochybne naplnil zložku vedenia. Bol mu totiž známy stav oddelenia, ako aj stav rozpracovanosti jednotlivých vecí. Zatiaľ však z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, či bola naplnená aj vôľová zložka zavinenia vo forme úmyselného zavinenia, t.j. chcenia (vôle) spôsobiť prieťahy v konaní, resp. pri vedomej nedbanlivosti spoliehanie sa bez primeraných dôvodov na to, že k prieťahom v danej veci nedôjde.

Pre zodpovedné posúdenie naplnenia subjektívnej stránky, vrátane formy zavinenia obvineného sudcu, bude pritom rozhodujúce zistenie, aké procesné úkony a v akých časových reláciách obvinený sudca vykonal. Ak bol v jednotlivých veciach nečinný, prečo tomu tak bolo. V tomto smere treba prisvedčiť tvrdeniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, že disciplinárny súd sa dostatočne nezaoberal skúmaním, aké úkony sudca v jednotlivých veciach vykonal. Treba však prisvedčiť aj tvrdeniu disciplinárneho sudcu, že pre posúdenie jeho zodpovednosti bude významné nielen to, aké úkony a v akých časových reláciách skutočne v jednotlivých veciach vykonal, ale aj to, prečo bol prípadne nečinný a z akého dôvodu. Ak by sa totiž ukázalo ako pravdivé tvrdenie, že vzhľadom na celkový stav oddelenia (nápad vecí, stav nevybavených vecí, ich obťažnosť) nebolo objektívne možné vo veciach konať bez prieťahov, nie je možné za takýto objektívny stav, ak tento vznikol bez zavinenia konajúceho sudcu, brať ho na zodpovednosť. Nebude preto bez významu ani to, či nepriaznivý objektívny stav (neumožňujúci plynulé vybavovanie vecí) nie je spôsobený činnosťou (nečinnosťou) správy súdov, napr. nedostatočným obsadením súdu alebo nevyváženosťou rozvrhu práce daného súdu. Pri úvahe o intenzite prípadného porušenia povinnosti (najmä vo vzťahu k uloženiu toho - ktorého disciplinárneho opatrenia) je treba zobrať do úvahy celkovú výkonnosť práce sudcu, ako aj prípadnú snahu o odstránenie zistených prieťahov v konaní.

Napokon je treba súhlasiť aj s tvrdením uvedeným v odvolaní ministra spravodlivosti, že prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov je základným právom garantovaným čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. V súvislosti s tým však treba poznamenať, že garantom naplnenia tohto práva je štát, ktorý vo vzťahu k osobe, ktorej právo bolo porušené, zodpovedá za jeho naplnenie.

Nenaplnenie tohto práva však bez ďalšieho nie je súčasne disciplinárnym previnením (resp. závažným disciplinárnym previnením), ktorého základným predpokladom (tak, ako už bolo vyššie uvedené), je naplnenie subjektívnej stránky konajúceho sudcu, a to vo vzťahu k predpokladom podmieňujúcim kvalifikovanie konania ako disciplinárne previnenie alebo závažné disciplinárne previnenie.

Z uvedených dôvodov bude možné dospieť k záveru o tom, či sa v danej veci jedná o disciplinárne previnenie, resp. o závažné disciplinárne previnenie až po tom, čo disciplinárny súd vo vzťahu k bodu 1 návrhu na začatie disciplinárneho konania doplní dokazovanie v naznačenom smere, a to vo vzťahu k prieťahom uvádzaným v jednotlivých veciach. A preto sa záver, ku ktorému dospel prvostupňový disciplinárny súd javí ako predčasný.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací disciplinárny súd podľa § 131 ods. 4 zákona zrušil rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 24. septembra 2004, sp. zn. 1 Ds 15/04 a vec vrátil prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po zrušení napadnutého rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát určil termín ústneho pojednávania na deň 07.12.2005 o 9.00 hod. Nariadené pojednávanie sa vykonalo v prítomnosti navrhovateľa a sudcu, v neprítomnosti predsedníčky Krajského súdu v Bratislave a právneho zástupcu sudcu. Predsedníčka Krajského súdu v Bratislave svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila listom zo dňa 28.10.2005. Sudca súhlasil s vykonaním ústneho pojednávania v neprítomnosti jeho zástupcu.

Po oboznámení rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 16/04 zo dňa 25.02.2004, disciplinárny senát vykonal výsluch zástupcu navrhovateľa a sudcu.

Zástupca navrhovateľa trval na návrhu na začatie disciplinárneho konania v súlade s písomným návrhom zo dňa 03.06.2004.

Sudca sa pridržiaval svojich doterajších prednesov vo veci a žiadal, aby bol oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

K veci ďalej uviedol, že už do predchádzajúceho pojednávania prvostupňového disciplinárneho súdu, t. j. do 24.09.2004 boli vo väčšine prípadov pried'ahy odstránené a to tak, že buď bolo vydané rozhodnutie vo veci, prípadne bol vymenený predbežný správca alebo bol upozornený, aby konal, pretože inak bude vymenený, a že do incidenčných sporov a ich priebehu zasahovať nemohol.

Zotrval na svojom stanovisku, že pokiaľ došlo k pried'ahom, bolo tomu tak z objektívnych príčin, pretože počet sudcov, ktorí na Krajskom súde v Bratislave vybavovali tieto konkurzné veci nebol objektívne spôsobilý zabezpečiť ich plynulé vybavovanie. Predložil o tom podklady konkurzných sudcov pre Sudcovskú radu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.01.2005 o vybavovaní konkurznej agendy na Krajskom súde v Bratislave a upozornenie podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch adresované predsedovi Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.04.2004.

Zástupca navrhovateľa k prednesu sudcu poukázal na to, že neboli odstránené všetky pried'ahy. Konkrétne poukázal na vec 3 K 96/01 – úpadca [REDACTED] keď zo spisu, ktorý je pripojený k disciplinárnemu spisu, nahliadnutím zistil, že od previerky nebol vykonaný žiadny úkon. Pokiaľ ide o upozornenie podľa § 30 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z., ktoré predložil sudca na ústnom pojednávaní disciplinárnemu súdu, tak poukázal na to, že bolo vykonané dňa 26.04.2004, teda v priebehu previerky, ktorá sa vykonávala na Krajskom súde v Bratislave, v čase od 03.03.2004 do 30.04.2004 a ktorou boli zistené pried'ahy, ktoré sú aj predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania v danej veci.

Vyjadril svoje stanovisko, že sudca mohol pokračovať v konaní ohľadne tých vecí, a tej časti konkurznej podstaty, ktorých sa incidenčná žaloba netýkala.

Disciplinárny súd sa oboznámil s obsahom spisu 3 K 96/01 – so zápisnicou o schôdzi veriteľov zo dňa 26.04.2002 a so zápisnicou z opakovanej schôdze veriteľov z toho istého dňa.

Na č. I. 127 uvedeného spisu oznamuje súd Národnému úradu práce, Okresnému úradu práce Bratislava III, že nie je veriteľom úpadcu (7. 8. 2002), 10. 9. 2003, na č. I. 128 spisu oznamuje súd JUDr. [REDAKOVANÉ] správkyňu konkurznej podstaty, že došlo k zmene veriteľa z titulu postúpenia pohľadávok formou notárskej zápisnice, dňa 16.10.2003 zasiela veriteľovi [REDAKOVANÉ] výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania, na č. I. 132 – 134 spisu sa nachádza zoznam spisov predložených na kontrolu MS SR, na č. I. 139 sa nachádza prehľad incidenčných sporov – [REDAKOVANÉ] sp. zn. 3 K 96/01 – neukončené, uvedené je, že incidenčná žaloba sa vedie pod sp. zn. 61 Cbi 214/01.

Sudca ďalej vo veci uviedol, že prax bola taká, že tajomníčka senátu lustrovaním zistila, v ktorých konkurzných veciach sa vedú incidenčné spory a záznam o tom založila do príslušného spisu. V danej veci nebolo možné vo veci konať do ukončenia incidenčného sporu.

V tejto veci sudca uviedol, že bol informovaný správkyňou konkurznej podstaty, že došlo k speňaženiu celého majetku úpadcu a len v súvislosti s rozdelením výtazku sa čaká na výsledok incidenčného sporu.

Poukázal na to, že z jeho strany neprichádzali do úvahy žiadne úkony, keďže správkyňa vykonávala svoju činnosť a za daného stavu nasledujúci úkon sudcu by bol po ukončení incidenčného sporu vyzvať správkyňu konkurznej podstaty na predloženie konečnej správy.

Ďalej sa sudca vyjadril, že pokiaľ ide o upozorňovanie vedenia na to, že nie je v silách konkurzných sudcov zvládnuť agendu, tak na to poukazovali na pravidelných poradách, ktoré sa konali raz za mesiac. Zmienka o tom by mala byť v zápisniciach o týchto poradách. To, že písomné upozornenie dal sudca listom zo dňa 26.04.2004 považuje sudca za svoje posledné zúfalstvo.

Disciplinárny súd sa oboznámil aj so spismi:

- 3 K 204/00 z neho s č. I. 17 - výzvou zo dňa 29.09.2000 a odpoveďou JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], advokáta, ktorá došla 30.10.2000 s prílohami, následne bol spis predložený na kontrolu MS SR, s č. I. 27 – 29, s č. I. 30 – uznesenie o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu zo dňa 15.06.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2004,
- 3 K 274/01 z neho s č. I. 29 – uznesením zo dňa 03.12.2001 súd ustanovil predbežného správcu, následne bol spis predložený na previerku č. I. 27 – dopyt sudcu na stav konania zo dňa 08.09.2004 na správkyňu konkurznej podstaty, konštatuje sa, že správa o stave majetku dlžníka bola predložená správkyňu konkurznej podstaty 18.11.2004, dňa 19.11.2004 bol zamietnutý návrh dlžníka pre nemajetnosť dlžníka, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2004,
- 3 K 156/01 – dňa 04.12.2002 bol ustanovený predbežný správca, ďalej po previerke 03.09.2004 dopyt na stav konania a dňa 04.01.2005 zbavený funkcie pôvodný správca a ustanovený nový správca a dňa 29.07.2005 podaná správa,
- 3 K 75/01, z neho s č. I. 7 – predložené listiny o stave dlžníka k 31.08.2002, nasleduje predloženie spisu na kontrolu, na č. I. 24 bol návrh na vyhlásenie konkurzu zamietnutý pre nedostatok majetku uznesením z 08.09.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť

- 18.10.2004, na č. l. 35 súd ustanovil predbežného správcu uznesením zo dňa 04.12.2002, následne spis predložený na previerku, na č. l. 40 súd vykonal dopyt na správcu konkurznej podstaty 03.09.2004, správa zaslaná dňa 22.09.2004, nového predbežného správcu ustanovil súd uznesením zo dňa 04.01.2005, s č. l. 44, č. l. 47 – dopyt na stav konania a správcu konkurznej podstaty zo dňa 28.06.2005, správa podaná dňa 29.07.2005 predbežným správcom, návrh na vyhlásenie konkurzu zamietnutý pre nemajetnosť dlžníka uznesením zo dňa 08.08.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.09.2005,
- 3 K 71/02 s č.l. 2 – zaslaná správa, ktorá došla súdu dňa 08.11.2002, nasleduje predloženie spisu na kontrolu, s č. l. 32 – žiadosť o pridelenie správcu KP zo dňa 19.05.2004, s č. l. 33 – ustanovenie predbežného správcu dňa 01.06.2004, 26.07.2004 – č.l. 35 a nasledujúce podaná správa o dlžníkovom majetku, 06.09.2004 spis žiadaný disciplinárnym súdom, následne 14.09.2004 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka [REDAKOVANÉ], uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.10.2004, opatrením zo dňa 14.09.2004 uložené povinnosti správcovi konkurznej podstaty, nariadené prieskumné pojednávanie na deň 26.11.2004, dňa 11.11.2004 podaná správa o činnosti správcu konkurznej podstaty, č. l. 124 – zápisnica schôdza veriteľov, ktorá sa konala 26.11.2004, č. l. 127 zo dňa 30.11.2004, ktorým súd súhlasil s predajom majetku patriaceho do konkurznej podstaty mimo dražby, zápisnica z otvárania obálok zo dňa 17.03.2005, zápisnica z otvárania obálok zo dňa 19.04.2005, zo dňa 11.08.2005, výzva správcu konkurznej podstaty zo dňa 20.09.2005 a zápisnica z otvárania obálok zo dňa 11.10.2005,
 - 3 K 278/01 č. l. 164 - ustanovenie predbežnej správkyne konkurznej podstaty zo dňa 04.12.2002, správa predbežného správcu zo dňa 22.03.2004, č. l. 170 – návrh dlžníka zamietnutý pre nemajetnosť uznesením zo dňa 28.05.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 07.07.2004,
 - 3 K 314/01 konštatuje sa, že v danej veci od podania návrhu, t. j. od 21.12.2001 neboli vykonaný úkon do predloženia spisu na previerku. Následne uznesením zo dňa 31.08.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 30.09.2004 bolo konanie zastavené pre nezloženie preddavku na odmenu predbežného správcu,
 - 3 K 47/02 č. l. 43 uznesením zo dňa 31.12.2002 bola ustanovená predbežná správkyňa konkurznej podstaty, ktorá dňa 06.10.2003 požiadala súd o predĺženie lehoty na predloženie správy o zistení dlžníkovho majetku, na to spis bol predložený na previerku, správa o zistení majetku dlžníka zo dňa 30.06.2004, uznesením zo dňa 18.08.2004 návrh na konkurz bol zamietnutý pre nemajetnosť dlžníka, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.10.2004,
 - 3 K 55/02 návrh na vyhlásenie konkurzu podaný 15.07.2002, neboli vykonané úkony do dňa previerky, následne uznesením zo dňa 08.09.2004 návrh na vyhlásenie konkurzu zamietnutý pre nedostatok majetku. uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2004,
 - 3 K 180/01 posledný úkon dňa 04.11.2002, následne konanie zastavené uznesením zo dňa 02.09.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 26.10.2004,

- 3 K 22/02 po ustanovení predbežného správcu zo dňa 03.03.2004, návrh podaný 08.03.2002, nečinnosť od podania návrhu do ustanovenia predbežného správcu, návrh doplnený 26.08.2002, správa predbežného správcu podaná 11.05.2004, návrh na vyhlásenie konkurzu zamietnutý uznesením zo dňa 08.09.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 27.10.2004 (č. l. 135),
- 3 K 82/02 nečinnosť od podania návrhu 18.11.2002 do previerky, následne konanie zastavené pre nezaplatenie preddavku na odmenu predbežného správcu, uznesením zo dňa 03.09.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 10. 12. 2004,
- 3 K 88/02 návrh podaný dňa 17.12.2002, nečinnosť do previerky, konanie zastavené uznesením zo dňa 30.08.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 29.09.2004,
- 3 K 12/01 uznesením zo dňa 11.06.2002 ustanovený predbežný správca konkurznej podstaty, nečinnosť do dňa previerky, následne návrh zamietnutý uznesením zo dňa 18.11.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 22.12.2004,
- 3 K 150/00 vyjadrenie k návrhu na vyhlásenie konkurzu podané dňa 09.08.2001, dňa 03.03.2004 ustanovený predbežný správca, dňa 02.04.2004 návrh na zamietnutie návrhu na konkurz, návrh na konkurz zamietnutý uznesením zo dňa 31.05.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 25.06.2004 (č. l. 90),
- 3 K 285/00 konštatuje sa, že po 21.12.2000 bol vykonaný úkon dňa 04.03.2004 ustanovenie predbežného správcu konkurznej podstaty, Návrh na konkurz bol zamietnutý uznesením zo dňa 18.08.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 19. 10. 2004 (č. l. 280),
- 3 K 264/01 konštatuje sa, že od 06.11.2000 boli vykonané úkony a to 06.11.2002 požiadal sudca o správcu konkurznej podstaty, uznesením zo dňa 04.12.2002 ustanovil predbežného správcu konkurznej podstaty, uznesenie o ustanovení správcu nadobudlo právoplatnosť dňom 15.01.2003, návrh na konkurz bol zamietnutý uznesením zo dňa 18.11.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 20.12.2004 (č. l. 64),
- 3 K 294/01 posledný úkon dňa 25.09.2002 bola predložená správa predbežného správcu v ktorej navrhol zamietnutie návrhu na vyhlásenie konkurzu, návrh na vyhlásenie konkurzu bol zamietnutý uznesením zo dňa 18.08.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 16.10.2004 (č. l. 126),
- 3 K 90/01 – s č.l. 82 zápisnica z prieskumného pojednávania zo dňa 06.12.2002, s č.l. 90 záznam o vedení incidenčného sporu, spis od 06.09.2004 sa nachádza na disciplinárnom súde, dňa 14.06.2005 žiadaný správca konkurznej podstaty o podanie správy o aktuálnom stave konkurzného konania (č. l. 94),
- 3 K 210/01 posledný úkon dňa 21.08.2002 oznámenie správcu konkurznej podstaty, ktorý žiadal o predĺženie lehoty, keďže sa mu nepodarilo zastihnúť konateľa firmy, nasledujúci úkon dňa 09.09.2004, ktorým bol zbavený predbežný správca konkurznej podstaty funkcie, ustanovený nový správca konkurznej podstaty, č. l. 62 – 63 nový predbežný správca podal správu o stave majetku dlžníka dňa 31.12.2004, návrh

na vyhlásenie konkurzu zamietnutý uznesením zo dňa 04.01.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 07.02.2005 (č. l. 76),

- 3 K 165/01 nečinnosť od 26.11.2002 oznámil predbežný správca, že dlžník nepreberá zásielky, a preto nie je možné vypracovať a predložiť správu o stave dlžníkovho majetku, táto bola predložená 13.09.2004, návrh na vyhlásenie konkurzu zamietnutý pre nemajetnosť uznesením zo dňa 13.09.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 20.10.2004,
- 3 K 102/01 od apríla 2003 sa konštatuje úkon zo dňa 01.08.2003, ktorým sudca dal pokyn kancelárii zaslať dlžníkovi na vyjadrenie návrh na vyhlásenie konkurzu, vyjadrenie došlo dňa 10.09.2003, vo vyjadrení bolo navrhované, aby súd návrh zamietol, návrh na vyhlásenie konkurzu zamietnutý uznesením zo dňa 09.09.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 27.10.2004 (č. l. 65),
- 3 K 84/01 posledný úkon dňa 26.02.2002, ďalej dňa 28.04.2003, 09.05.2003 došlo vyjadrenie správkyne konkurznej podstaty, uznesením zo dňa 28.05.2003 bol návrh zamietnutý pre nemajetnosť dlžníka, na odvolanie veriteľa rozhodnutie zrušené uznesením najvyššieho súdu SR zo dňa 30.10.2003, ktoré došlo Krajskému súdu v Bratislave dňa 13.11.2003, doručované dňa 14.11.2003,
- 3 K 13/02 posledný úkon zo dňa 04.07.2002 na ktorý odpoveď došla dňa 05.08.2002, ďalší úkon zamietnutie návrhu na vyhlásenie pre nedostatok majetku uznesením zo dňa 08.09.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 12.10.2004,
- 3 K 224/01 nečinnosť od 19.06.2003 č. l. 199, dňa 12.09.2003 podaná priebežná správa o stave konkurzu, úprava sudcu č. l. 212 zo dňa 16.09.2004, ďalší úkon sudcu č. l. 236 upovedomenie o konečnej správe, č.l. 246 predvolanie na pojednávanie na deň 01.04.2005 na prejednanie konečnej správy, konečná správa o speňažení majetku konkurznej podstaty schválená uznesením zo dňa 01.04.2005 (č. l. 249).

Zo všetkých týchto spisov bolo zistené, že obvinený sudca v uvádzaných časových reláciách vykonával procesné úkony, najmä v dobe od vykonania previerky do posledného úkonu, ktorý vykonal dňa 11.10.2005, v spise 3 K 71/02.

V záverečnom prednese zástupca navrhovateľa zotrval na návrhu, žiadal aby disciplinárny súd uznal sudcu za vinného z disciplinárneho previnenia podľa oboch bodov návrhu a uložil mu disciplinárne opatrenie a to preloženie na súd nižšieho stupňa. Pokiaľ ide o porušenie povinnosti sudcu v ustanovení správcu konkurznej podstaty, predložil rozhodnutie ÚS SR PL ÚS 14/96, z ktorého podľa navrhovateľa vyplýva, že niet iného orgánu v Slovenskej republike ako je ÚS SR, ktorý by bol oprávnený skúmať rozpor všeobecne záväzného právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky alebo so zákonom. Pokiaľ v danom prípade tak urobil odvolací disciplinárny súd v zrušujúcom uznesení, rozhodol potom v rozpore s citovaným rozhodnutím ÚS SR ako aj Ústavou Slovenskej republiky. Navrhovateľ zotrval na stanovisku, že sudca sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia aj tým, že nekonal v označených veciach. Zo spisu je zrejmé, že prieskumy boli v čase pred vyhlásením konkurzu. Je možné preto predpokladať, že počas dlhého intervalu nekonania sudcu o návrhu sa môže majetok úpadcu zmeniť natolko, že nemožno vyhovieť návrhu na vyhlásenie konkurzu, hoci v čase podania návrhu to možné bolo.

Sudca v záverečnom prednese a v poslednom slove poukázal na to, že pokiaľ aj došlo k prietiahom bolo to z objektívnych príčin a poukázal aj na svoj nepriaznivý zdravotný stav. Ďalej zdôraznil, že aj v súvislosti s nečinnosťou nemôže nastať situácia, na ktorú poukazuje navrhovateľ, keďže zo zákona podaním návrhu na konkurz dlžník nemôže disponovať svojím majetkom. V prejednávanych veciach nebolo preukázané, že by v čase podania návrhu existoval majetok, ktorý by sa v čase do rozhodnutia súdu zmenšil. Ďalej poukázal, že všetky prietahy vo všetkých veciach odstránil, čo je zrejmé aj z oboznamovaných spisov.

Všetky dôkazy hodnotil disciplinárny súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho čo uviedli „účastníci“ a aj odvolací disciplinárny súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí, a po porade dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Výsledky dokazovania vykonaného disciplinárnym súdom aj po zrušení napadnutého rozhodnutia totižto nepochybne preukázali, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia disciplinárneho súdu, sudca spáchal, a že tento skutok je v zmysle § 116 ods. 1 písm. a) Zákona o sudcoch disciplinárnym previnením.

V zmysle § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.

Dokazovaním však bolo zistené, že v uvedených veciach bol sudca nečinný až do vykonania previerky, a že sa nejednalo o tak zložité procesné úkony, ktoré by v uvedených časových reláciách nemohol objektívne vykonať; možno teda konštatovať, že v pridelených veciach sudca nekonal bez zbytočných prietahov. Tomu nepochybne nasvedčuje aj postup sudcu po vykonaní previerky, keď v oboznámených spisoch a v uvádzanom čase, priebežne vykonával procesné úkony smerujúce k skončeniu tej-ktorej veci (najmä počas disciplinárneho konania).

Už odvolací disciplinárny súd konštatoval, že pri posudzovaní zavinenia disciplinárne stíhaný sudca nepochybne naplnil zložku vedomia, že mu bol známy stav oddelenia, ako aj stav rozpracovanosti vecí.

Z vykonaného dokazovania je však nepochybné, že sudca sa bez primeraných dôvodov spoliehal na to, že prietahy v daných veciach nezaviní, čo sám odôvodňoval venovaním zvýšenej pozornosti náročným a zložitým kauzám akými boli [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a pod. keďže šlo o veci, ktoré boli pod verejnou kontrolou, ktorú spôsobila tiež zvýšená publikácia oznamovacích prostriedkov, čo podľa neho malo rozhodujúci vplyv na prietahy, ktoré vznikli v ostatných konkurzných veciach. To však nemôže mať za následok v ostatných (dotknutých) veciach nekonať vôbec (so zistenou dobou prietahov od niekoľko mesiacov, až do troch rokov). Vedomiu sudcu (spoliehaniu sa) nakoniec nepochybne nasvedčuje aj jeho postup, keď počas disciplinárneho konania v oboznámených spisoch vykonával procesné úkony priebežne. Nemožno potom prisvedčiť tvrdeniu sudcu, že vzhľadom na celkový stav oddelenia nebolo objektívne možné vo veciach konať bez prietahov.

Nedostatočné organizovanie práce, prípadne nesplnenie povinnosti upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak by zjavne hrozilo, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov, považuje disciplinárny súd za porušenie základných povinností sudcu, ktoré pre sudcu vyplývajú z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch.

Toto konanie sudcu potom disciplinárny senát posúdil ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona o sudcoch.

Disciplinárny súd neuznal sudcu za vinného zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 2 návrhu s poukazom na právny názor vyslovený odvolacím disciplinárnym súdom v zrušujúcom uznesení, nakoľko spôsob výberu osobitného správcu v konkurznej veci úpadcu [redacted] IČO: [redacted] vedenej na Krajskom súde Bratislava pod č. k. 3 K 69/00, z už uvedených dôvodov nemožno považovať za svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku.

Na tom základe disciplinárny senát potom uložil sudcovi podľa § 117 ods. 1 písm. b) Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie vo forme zníženia funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov. Toto disciplinárne opatrenie považuje senát za dostatočné vzhľadom na mieru zavinenia sudcu a predpokladané možnosti nápravy.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 7. decembra 2005

JUDr. Emília ZIMOVÁ, v.r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: *[Signature]*